

NØVN

Minningarorð um mammu mína Hedvig Joensen

f. 08.09.1958 d. 16.09.2012

Mín góða, elskaða mamma, ikki hevði eg væntað, at eg skuldi missa teg í tínum bestu árum, og júst sum eg siti her og skrivi, flúgva túsundtals tankar og minnir í høvðinum um lívið, vit hava havt saman.

Serliga hevði tú stóran týðning í ungdomsárunum, tú vart altíð tann, ið uppmuntraði. Næstan hvønn leygardag vart tú við, tá ið ítróttur var, eins og tú gjørði saman við Allan, tá ið hann var yngri. Tú vart altíð við okkum.

Sum vit blivu eldri og broyttust, vart tú altíð tann sama uggandi og stuðlandi mamma, og klár at geva eina hjálpanði hond, tá vit høvdu brúk fyri tí. Tá tú fyrri trim-um árum síðan fekst at vita, at tú skuldi verða omma, var tú so spent og glað og tá ið ommusonurin bleiv føddur, bleiv hann títt eitt og alt, og gleðin var stór.

*So rótleyst er sinni títt, altíð á ferð
tað tykist, sum gloymir tú virðini her.
Hví droymir tú heldur um fjarskotin lond,
enn síggja tað vakra, sum er í nánd.*

*Tær tykir at lívið er keðiligt, grátt,
hvønn er tað tú saknar - hví falla í fátt?
Tá aldri tú unnar sær hvíld ella frið,
fæst einki at grógva við tína lið.*

*Far innar í stovuna um hon er trong,
og lurta - hon syngur ein stillan song.
Hon rúmar tó nakað, sum tú leggur í,
har vantar bert tað, at tú varnast tí.*

*Tann eydnan, tú hómar um blánandi fjøll,
hvør sigur, hon finst ei í heima høll.
Tú átti ei friðleysur leitað so fjart,
men lært teg at elska tað, sum tú sært.*

Hvíl í friði, elskaða mamma.

Men bara ein mánað seinni fekst tú eini keðilig boð um, at tú hevði fingið krabbamein. Men hóast hesa tungu lagnu, royndi tú at berjast ímóti og hevði tvey sera góð ár, inntil títt ljós slóknáði. Her sita vit eftir og sakurin er ómetaliga stórur, men vit kunnu ugga okkum við, at minnini um teg, mín elskaða mamma, eiga vit í frið og troystarorð, sum prestur segði í kirkjuni: Deyðin hevur tikið Hedvig vekk frá okkum, men hann hevur ikki vunnið á henni, tí hon livir víðari í børnum og ommubarni.

Eg sakni teg sera nógv, mamma, men eri eisini glað fyri ta tíðina, tú og Lukas høvdu saman, og fyri tey ár, eg hevði teg her hjá mær. Eg elski teg, mamma, og við sanginum, sum tær dámdi so sera væl, vil eg her við siga takk fyri alt.

»Á, at hetjurnar skuldu falla!« 2. Samuelsbók 1,19. Hetta skriftbrotið kom til mín, tá ið mín góði beiggi so bráðliga varð tikin frá okkum.

Hetta er ringt at skilja, hví Harrin tók hann burtur nú, nú ið hann arbeiddi so nógv í vingarði Harrans, bæði í skrift og talu, og hevði óivað nógv eftir enn, sum hann ætlaði at fáa frá hondini.

Richard elskaði Jesus og livdi lívið fyri hann, sum leið og doyði á Golgata krossi fyri okkum øll.

Richard var friðarmaður, var altíð við tí góða orðinum, segði ongantið nakað ringt um ein annan.

Tað er svárt hjá okkum øllum at hava mist Richard, men svárast hjá tær, góða Ása, sum stóð so væl saman við honum og stuðlaði honum so væl hesi knapt 15 árin, tit fingi saman. Harrin styrki teg og lati teg koma væl gjøgnum hendan brotasjógvin við, enn sum áður.

Vit vita, at vit skulu síggjast aftur har, sum ikki er broyting ella skiftandi skuggi, Jákupsbræv 1,17. Vit fáa hann ikki aftur her, men fara til hansara, 2. Samuelsbók 12,23.

Eg vil enda við einum sangi, sum Richard umsetti til føroyskt úr danskum, tá ið hann bert var ein smádrongur, og sum stendur í Guds Fólks Songbók.

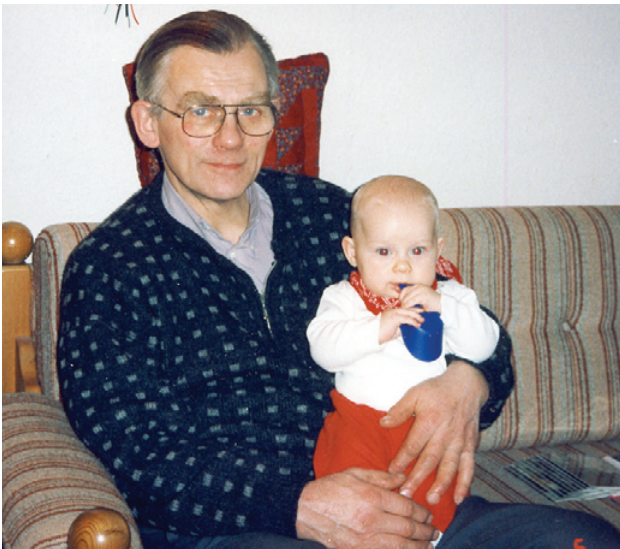
Leið meg heim til frelsuklettin! Ei eg lita kann á meg; Á tí kletti kann eg hvíla, Skýli fyri meg og teg.

Niðurlag:

Á tí kletti kann hon byggja, Sál mín frelst og frí og glað; Undir honum kann eg liggja, Har er stormfritt hvíldarstað.

*Undir hesum gamla kletti Er eitt gott og tryggjað stað;
Uttanfyri ýlir ódnin, Undir klettinum er læ.*

Til minnis um Richard Danielsen, Fuglafirði

Hesin klettur er mín frelsa, Náðistreymurin har rann; Har eg drakk av lívsins keldu, Har eg frið við Harran fann.

Jesus, tú mín frelsuklettur, Eg vil syngja til títt pris, Til eg einaferð í Himli Syngja skal á betri vís!

Lewis Hartsough (Amer.) 1828 - 1919
(Richard Danielsen týddi)

Ærað veri minnið um mín góða og elskaða beiggi, Richard.

Victoria Victorsdóttir Jacobsen

Flóvin Tyril 70

Sunnudagin 7. apríl fyllir Flóvin Tyril í Norðragøtu 70 ár. Flóvin er sonur Jákup og Annilenu Zachariassen í Mortanstovu.

Hann er giftur við Sunnevu (f. Joensen úr Vági) og eiga tey 5 børn: Birnu, Búa, Marna, Jón og Maluna. Tilsamans eiga tey 12 barnabørn. Seinni í hesum árinum hava Sunneva og Flóvin verið gift í 50 ár.

Flóvin er útbúgvinn rørsmiður. Hann lærði hjá pápa sínum, og arbeiddi hann eina tíð á Skála Skipasmiðju, síðani sjálvstøðugur, og er hann kendur sum ein framúr góður handverkari. Eisini hevur hann handilsútbúgving og arbeiddi í fleiri ár sum heilsølumaður.

Men við sínum framúr

góðu málsligu evnum, kom lívsleið hansara at liggja innan tað bókmentaliga. Hann vann sæt útbúgving í føroyskum á fróðskaparsetrinum og hevur týtt fleiri bøkur til føroyskt. Flóvin hevur eisini góðar skalda-

gávur og hevur yrkt og týtt nógvar sálmar og sangir. Nógvir teirra eru sannar perlar á høgum másligum stigi. Musikaliskur sum hann er, hevur hann eisini sett lag til onkran kendan og nógv sungnan sang.

Flóvin er teldusnillingur við lít og hevur skannað og gjørt bæði bíbliutýðingina hjá Victor Danielsen og "Songbók Guds Fólks" teldutøkar. Saman við Arvid Hansen hevur hann gjørt forritið "Skriftin" við fleiri bíbliutýðingum og øðrum bókmentum, umframt at hava savnað væl yvir 2000 sálmar og sangir við tilhoyrandi nótum til hvønn einstakan sang. Hetta avrik hevur nærsagt verið lívsverk hansara.

Eisini hevur Flóvin verið við í tilevningini av nýggju útgávuni av "Songbók Guds Fólks", sum vónandi skjótt kemur út.

Eitt tað størsta avrikið hjá Flóvin er útgávan av tíðarritinum "Leirkerinum" og teimum hundraðtals bókum, bløðum og bóklingum, sum hann, saman við bróður sínum, Zachariasi, hevur givið út seinastu 30 árin.

Tey eru mong, sum nú, Flóvin fyllir sjeyti, fagna honum og takka honum fyri eyðmjúku og lítillætnu framferð hansara. Hann ger ikki nógvan háva burtur úr sær sjálvum.

Hjartaliga tillukku og Harrin signi teg og øll tíni.

Skyldmaður